

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită Curții de Justiție anularea Hotărârii Tribunalului, anularea actelor în cauză [anexele la Decizia 2014/776/PESC a Consiliului ⁽¹⁾ și la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului ⁽²⁾, și anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului ⁽³⁾ și anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului ⁽⁴⁾ (astfel cum au fost modificate prin articolul 1 din Decizia 2014/776/PESC și prin articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014] în măsura în care acestea desemnează recurenta drept entitate care face obiectul măsurilor restrictive în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului, acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul adus reputației sale prin intermediul actelor Consiliului și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în primă instanță și în recurs.

Recurenta invocă următoarele două motive de drept în susținerea cererii sale, și anume că Hotărârea Tribunalului este viciată de o eroare în drept și că hotărârea ar trebui să fie anulată de Curtea de Justiție și să rețină cauza spre soluționare:

În primul rând, Tribunalul în mod eronat nu s-a pronunțat asupra nerespectării de către Consiliul Uniunii a unei cerințe fundamentale de procedură și/sau a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a adoptat decizia de a include SUT în listă deoarece nu a parcurs procesul decizional pe care era obligat să îl parcurgă.

În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod greșit criteriul legal privind „susținerea” guvernului iranian la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului (cu modificările ulterioare) și la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 din 23 martie 2012 (cu modificările ulterioare), invocată de Consiliu pentru a justifica desemnarea recurentei ca făcând obiectul măsurilor restrictive astfel încât a concluzionat în mod eronat că dovada prezentată de Consiliu susținea includerea recurentei.

⁽¹⁾ Decizia 2014/776/PESC a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 325, p. 19).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului din 7 noiembrie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 325, p. 3).

⁽³⁾ Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 15 iulie 2016 – T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (în prezent în stare de insolabilitate)/Republica Slovenia

(Cauza C-396/16)

(2016/C 335/57)

Limba de procedură: slovenă

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Recurentă: T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o. (în prezent în stare de insolabilitate)

Intimată: Republica Slovenia

Întrebările preliminare

- 1) Reducerea obligațiilor în temeiul unui concordat preventiv omologat prin ordonanță rămasă definitivă precum cea în discuție în procedura principală trebuie considerată o modificare a factorilor utilizați la stabilirea sumei TVA ului de dedus în amonte în sensul articolului 185 alineatul (1) din Directiva TVA ⁽¹⁾ sau o situație diferită, în care deducerea este mai mică sau mai mare decât cea la care are dreptul persoana impozabilă în sensul articolului 184 din Directiva TVA?
- 2) Reducerea obligațiilor în temeiul unui concordat preventiv omologat prin ordonanță rămasă definitivă precum cea în discuție în procedura principală trebuie considerată o neachitare (parțială) în sensul articolului 185 alineatul (2) primul paragraf din Directiva TVA?
- 3) Statul membru, ținând seama de cerințele de claritate și de certitudine a situațiilor juridice impuse de legiuitorul Uniunii și de dispozițiile articolului 186 din Directiva TVA, în scopul de a prevedea o regularizare a deducerii în caz de neachitare totală sau parțială, astfel cum permite articolul 185 alineatul (2) al doilea paragraf din această directivă, trebuie să reglementeze în mod specific, în legislația națională, ipotezele de neachitare, respectiv să includă în acestea concordatul omologat și rămas definitiv (în cazul în care acesta este cuprins în noțiunea de neachitare)?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).